

ACC. NR.

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Bernnis Bernström*
Härad: *Lister* Adress: *Lövsborg*
Socken: *Ysane* Berättat av: *Johan Gustafsson*
Uppteckningsår: *1930* Född år *1858* i *Kjulehult*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

Uppteckningen rör

Odens jakt.

1

Det var en kurt, som mötte Odde,
när han var ute och jagade skogsmurar. Då
stannade Odde och frågade, om han hade sett
några skogsmurar. "Ja," sade han, "där borta såg
jag en." Då sade Odde, att när hans hundar
kommo förbi skulle han inte säga "hiss" utan
"pörs", för annars kunde han inte skjuta honom.
Han gynnade som Odde befället honom. När Odde
så hade skjutit skogsmuraren, kom han ricklan-
des tillbaka med skogsmuraren liggande tvärs över

hästens läud. Så sade Oden till mannen, att han
skulle hålla fram sin häst, så skulle han ge honom
en peng. När Oden lede prungen i hästen föll den
rakt igenom. "Om han du ta upp den, för om är den
inte varm", sade Oden och sedan red han.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

- 2

Blekknige

Rister ut

Grann o:m

1930

Uppf. Benne Bengtson

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Solweborg

Aa

Odens jakt.

2743

Oden brukade vara ute och jaga skogssnivor. Han hade två stora hundar, som var sammankärlade. Man kunde höra deras skall, och hur länkarna skramlade. När han skjutit en skogssniva, såg de honom komma ridandes med skogssnivan liggande på hären över hästryggen.

Blekinge
kistal
Åsne
sept. 1930

Cypr. Bonnie Bragteson
Söderström
Ber. v. Johan Gustafsson

Järtekart.

Det var en, som red i luften över Åhus. Då smubb-
lade hästen om "Åhusa spir". Den som red, blev då
arg och skulle sedan slunga en stor sten mot "Åhusa
spir". Men slungan brast och stenen föll ned i
"Falskulta väng", och där ligger den ännu.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

AL

2743

4

Näckem.

Det var några barn, som skulle ridas på
Näckem. De satte sig upp en hel rad. Då sa den
siste: "Jesus är så långt borta" Då församle
Näckem. Kungens hade han lagt allesammen med
sig ned i sjön.

5

46

2743

6

Hästen.

Det var en flicka, som bjöts i Slagnäs. De
hade hästarna vid en sjö och rullade morgon, när flickan
kom ner till sjön och skulle hämta dem, så var där ett fjärrmande
"häss". En dag, befälde bonden, att hon skulle ta det fjärr-
mande "hasset" och bringa med. Hela dagen hässade hon, så hon
gick inte bara till till äta, för hon gick inte ta gjinn-
man av hästen. Men när kvällen befälde han henne,
att hon skulle lösa förklädesbandet. När hon då tagit gjinn-
man av hästen, kappade han i förklädet, tog det med sig
och försvarade med herren och sålde i sjön. Sedan var det
de, som sade, att de hade hört honom bringa på "sjö" botten.

Ysarn, d. 1858, Bl.

Bernice Bengtsson 1930
Johan Gustafsson
i 1858 i Kyrkstueb

4j

Goarnisse

2743

Få en gård hade de Goarnisse. Alltid när
drängen kom upp på "slyngjet" stod det en jätt stor
fräskor ovanför "slyngakilet". De stod alltid i vägen
för honom. En gång flyddade han dem lite till sidan blev
då fick han en "lovett", så han ramlade ner i stället.

Glosan.

An

2743

När de gick årgång kunde det hända,
att de mötte Glosan. Hon var först liten,
men sen svällde hon och blev förskräckligt
stor. Kom hon då åt, tog hon dem på ryggen
och flökte dem.

8

Cb 2743

9

Klot gubbe.

I Kyrkhusets socken var det en gubbe, som hade svartkonstbete och kunde lite mer än andra. Han kallades förrästan "Kalla Sven". En gång hade de två liggande ute, och de var där en kätting en natt och stal två fjös slau. "Jag ska nog värme henne," sa Kalla Sven. Så satte han en stekylt på sidugnen. Då kom kättingen gående liksom i drömmen. Men när hon lämnat tillbaka väven, vaknade hon igen. Aldrig mer stal hon för Kalla Sven.

Svartkonstbok.

2743

Man kunde ge bort en svartkonstbok
två gånger. Men "redje man" blev aldrig fri för
den. Han gick på den med sig i gravsten.

10

Herald i Falskult.

C b

(En 'klatsch' gubbe)

Herald i Falskult hade svartkonstbokr

2743

En gång gick han till kyrkan. Då fick barnen gå i svartkonstboken och började läsa. Men Herald kände det på sig. Han sprang genast från kyrkan. Då han kom hem, var pysslingarna ihop med barnen och höll på att fördärva dom. Det stod en säck med körpö inman för dörran. Han synsatsade pysslingarna med detta, tills han kunde manna bort dem.

Putteboda here.

Putteboda here var så förskräckligt stark. En gång var han i Karlshamn, och då sade de till honom, att om han orkade bära hem en tunna salt från ryggen, så skulle han få den. "Det orkade han visst," sa han. Men innan han begav sig iväg, passade de på att lägga en tiopundare i säcken. Så var det en karl, som gick med och skulle se efter, att han bar, som han skulle. Men då han kom upp i skogen, började Putteboda here gå och plocka lingon med saltsäcken från ryggen. Då blev den, som var med, tiöt på att följa honom länge och vände och gick hem igen. Så gick Putteboda here både saltet och tiopundaren.

Blåkinge
Kistad
Ysane
1938 1930

Myndig Bonnie Bengtsson
Beras Johan Gustafsson
född 1858 i Tjebkhatt

Kungen och "Kaspöjl"

Det var en, som heter "Kaspöjl" som de berättade om förr. Han var på så många "kyrs" och så många spålmstycken. Så en gång hade han väl varit gjort något förgång, så kungen landsförviste honom. Men det brödde sig inte "Kaspöjl" om. Så kom kungen och körde förbi på vägen. Då låg där ett skrov (spelets) av ett död best vid sidan om vägen. I det bröps så "Kaspöjl" in. Då gick kungen se honom och frågade om han inte hade förbjudit honom att vara i hans rike. Men då svarade Kaspöjl: "Jasa, är detta Ees Majestät's rike, så skall jag pryga ut, och Ees Majestät skall ju gå in."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

86

2743

13

Vingel

ACC. NR. 2743

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Bennie Bengtsson
Härad: Adress:
Socken: Ysane Berättat av
Uppteckningsår: 1930 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De

14

Uppteckningen rör Prästen och hans dräng.

Det var en gång en präst, som hade en dräng, som konunget ville gå till dansen. Då sade prästen, att drängen skulle vänta lite, så skulle han gå med. Så följde prästen med till det ställe, där dansen var. Men de stannade utanför och klistade in genom fönstret. "Ser du inte något?" frågade prästen drängen. "Nej, jag ser bara, att de dansar där," svarade drängen. "Gå på mina galoscher då, så går du se," sa prästen. Drängen tog på

galoscherorna, och då gick han till en liten park,
som stod mitt på golvet i salen, där de dansade,
och piskade på dem, som dansade. Men från den
dagen hade gästens dräng inte lust att gå till
dansen mer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

15

Landskap: Blekinge
 Härad: Lister
 Socken: Ypane
 Uppteckningsår: 1930

Upptecknat av: Rennie Bengtsson
 Adress: Gagne, Sölvesborg
 Berättat av: Johan Gustavsson
 Född år 1858 i Kyrkhult

Uppteckningen rör Prästen, drängen och slätkarlerna.

Det var en präst, som skulle ha slätkarlar. På morgonen begav de sig i väg till en "heja", där de skulle slå. Men när de var komna dit, lade de sig i gläset och vilade sig. Där låg de, till man kom med middag till dem. Då åto de middag och sedan så lade de sig och vilade middag till kvällen. Men när kvällen kom, blev de oroliga över att de inte gjort något på hela dagen. "Det skall jag nog klara", sa prästens dräng. Så tog han en gammal börs och fyllde den med

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

2743

17

Uppteckningen rör

"tobaggen" (tordeylar). Nu var det så, att så mycket som prästen såg, så sade han alltid att det var hans. När de så kom hem, sade drängen till prästen, att han hade hittat en börs och visade börsen med "tobaggen" för prästen. "Det är min börs," sade prästen med oetsamma. "Nej, det är min, för jag har hittat den," sade drängen. Så ströde de och drogs om börsen. Till sist lättsade drängen att han blev arg och sade till prästen: "Fag börsen! Han är det inte kyrkoherdens börs, så önskar jag att alla pengarna, som är i den bli till tobaggen."

gär" och, att allt det gräs, vi ha slagit i dag, seser
sig igen!" När då prästen öppnade bösen, så var
den full med "torbaggar". Sedan strickade han en pige
att se efter, hur det var med gräset. När hon kom till
baks, sade hon, att allt gräset hade rest sig, utom
vid "lat", (då slötte hästarna hade legat) där det
just till på.

2743

18

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Prästen och "jolsan".

För i tiden skulle prästen ha tionde-
delen av allting till och med "jolsan". Så var det
en gång, de hade slaktat på en bondgård. Då
så tog de och "gjällade" allt blodet i vännen, för
det var så tv. Sedan skulle drängen föra till
prästgården med den stora "jolsan". Då gick han
in till prästen och sade, att han var där med
"jolsa": "Ja, väl i den då", sa prästen. "Det är bäst
att kyrkoherden hjälper mig, för jag orkar inte själv",
sade drängen. Prästen följde med drängen ut, men
när han gick se vad det var ville han inte ha det.
"Måttelig jolsa" är alltid bäst" sa då prästen och
så var det ordspåret uppkommit.

Blekinge
Kister
Ysava
1930

upps Boonice Bengtson

De båda knallarna var en / en Svart / Svart
född 1858

Det var en gång två knallar, som kom till
en stor sjö. Det var på vintern, så den var till-
frossen, och det låg snö på isen. Då tyckte de, att det
var en stor slätt, och där kunde det ju josta att
äta. Så hade de en gryta och kotgrytan med sig, och
de plötkade ihop ved, och så gjorde de upp en stor
eld under grytan. Men liksom det var helle isen
smält och grytan och ullen sammnan sjönk i vatten.
Då skulle den ene knallen ner och hämta deras
gryta. När han då satte på kanten sade han till
den andre: "Tag stöd med dig!" så hoppade han ner
i vatten. Men den andre hoppade efter med stöden. Då
"blev de där" bägge två.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Di 2743

20

A6 1260

Jöse Snöl.

Li

2743

Det var en bonde i Furebol,
som hade inflyttat från Snöflebo.
Han kallades Jöse Snöl. Det var
en stor skojare och prästmakare. De
gamle berättade en "rälig koba"
historier om honom.

21

2743

En gång kom Jösse Snöl till landet
i Norge. Där var 13 nämndemän. Jösse
frågar sig då förelåten att ytta: "Det är
lika-dant här, som när vi säljer bräder
hemma. När vi säljer en tolst är det
attid en till på köpet"

22

FINNEN. F. H. VANDERBILT
20. JUNI 1884

2743

Jösse Snöl kunde aldrig läsa nämnde-
män. Han hade emellertid själv en son som
var nämndeman vid tinget i Norge. "Ja," sa
Jösse Snöl med anledning härav, "När man
har en stor fästbock, så finns det alltid något
brokigt nöt.

23

Ha 2743

Räven och korpen.

Räven och korpen skulle göra kalas. Först bjöd räven korpen till sig. Då hade räven sin mat på ett fat, så han kunde sluka i sig alltsammans, och korpen fick knappt något. Sedan var det korpen, som bjöd räven. Då hade korpen all maten på en flaska, så räven kunde inte komma åt någonting.

Ad 60

24

Räven
från, som med
sitt långa näbb,
ej kan äta på fat.

Räven och fiskaren

Det var en gång en riv, som mötte en fiskare med en knippa fisk. Då frågade räven fiskaren, var han fått all den fisken grän, och hur han fiskade. "Ja", sade fiskaren, "gå ner till sjön och sätt dig på isen och lät svansen hänga ner i en vatk. Men när du känner, att det nappat, så skall du inte bry dig om det utan sitta stilla hela natten. På morgonen skall du rycka upp svansen, och då är den alldeles full med fisk." Räven gjorde som fiskaren hade sagt. Men på morgonen var svansen fastfrusen i isen. När räven ryckte till brast den mitt i tu.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ha

2743

Ao 2

25

ACC. NR. 2743

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

Ha

Aa 122

26

Uppteckningen rör Råven, gåsen och baggen.

Råven mötte gåsen och alla hennes
ungar. Då sa han, att hon kunde gärna ge honom
små ungar. Gåsen svarade, att han bara skulle
lite, så att hon gick gå till ån och brätta de
först. Men när gåsen väl hade kommit i vatten, så
simmade hon naturligtvis sin väg med alla sina ungar.
Så gick råven miste om gärlingssteken. Sedan mötte
han en bagge. Då sade råven: "Jag kan gärna få dig."
"Ja," sa baggen, "ställ dig där, så skall jag hoppa rakt
i gapet på dig." Råven ställde sig och gapade och bag-

gen log just och slängde till råven, så han smuttrade
runt många gånger. Sedan gick råven ut i skogen
och sade sig undel ett härl och sade till sig
själv, att han väl kunde begripit, att jässe inte
skulle komma tillbaka med mjölken, och att
baggen inte skulle hoppa rakt i halsen på ho-
nom. Men det såts en kull mjöl i hädet. När
han kröde och såg råven, mätade han på råvens
svans med sin öga och bestämde den, så att den
högg av svansen på råven. Då sade råven, att
det var egendomligt, att man inte kunde gå vidare
mitt ute i den villande skogen och tala om
sina ångor för sig själv utan att gå i svansen
av baggen.

Blåkragar
Räster

Utsäde
1930

Drake, som de skulle offera kvinnfolk till.

Det var en drake, som de skulle offera
kvinnfolk till varje dag. Så var det någon, som
dödade honom.

nytt. as. Beata Bengtson
Bar as John Gustafsson
Född 1858 i Krokholm

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hb
2743

28

Aa 300

Jätteskärningen som skulle steka pojken.

Det var en jätteskärning, som hade fått gods på en
pojke. Så stängde hon in honom i ett rum och skulle
gräda honom, så han blev riktigt god. När han hade
blivit god nog, eldade hon i ugnen och menade, att
hon skulle steka honom. Men var gång, hon satte poj-
ken på grisslan och skulle stjupa in honom i ugnen,
ramlade han av. Gill stod på honom, att hon måste
sätta sig på grisslan och visa honom, hur det skulle
gå till. Men då kärningen väl satte ^{sig} på grisslan,
sköt han in henne i ugnen och stängde dörrarna, och
sedan var han fri.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hb

2743

A 327 A

29

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Annie Bengtsson
 Härad: distrikt Adress: Grane, Sölvesborg
 Socken: Grane Berättat av: Johan Gustavsson
 Uppteckningsår: 1930 Född år i: Kyrkhult

Uppteckningen rör Pojken som inte kunde bli rädd.

Det var en pojke, som alltid gick och sade: "Ack, den som kunde bli rädd! Ack, den som kunde bli rädd!" Så en gång skulle kungen försöka, om han inte kunde bli rädd. Han skulle vara i ett spökeslott tre nätter, och "redade han sig" med det, så skulle han få kungens prinsessa. Så den första natten kom det dit en halv människa. Men pojken blev inte rädd. Han sa bara: "Ja, kommer det en halv människa, så kan väl den andra hälften komma också." Och när det hade varit lite kom

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

2743

31

Uppteckningen rör

kom den andra hjälpen med. Sen kom det en halv
människa till och efter en stund den andra hjälpen.
Så till slut var där 3 stycken. Sen spelde det
inte mer den nästan. Så den andra nästan kom
det äro lik i en likkista. "Du ligger väl där
och gryser, kan jag tro," sade pojken, och så tog
han liket och lade det bredvid sig. Men råde
som det var, rop det honom. "Jasa du myss; låt
bli det där." Så han. Men det rop honom en gång
till och nu en gång till. Då blev han arg och
tog liket och slog det i kistan, så äro den spuck.
Då försvann det allsamman. Den tredje nästan kom

Skriv endast på denna sida!

det en en massa katter. De ville "leka källa" med ho-
nom. Men då tog han först och satte dem i skumbä-
cken och klippste naglarna av dem med en yxa. Så var det
inte mer den näbben och han gick prinsessan, som han
hade blivit lovad. Men livaväl gick han och sjöng:
"Ack, den som kunde bli rädd! Ack, den som kunde
bli rädd." Då tänkte prinsessan, att hon väl skulle kunna
gå på honom rädd sjötv. Då gick hon till en bäcks
och frågade en massa "hundrik". Och när han låg
och sov på näbben, tog hon och höllde den över hans
bara bröst. Men då vaknade han, och då blev han rädd.

2743

32

LUDVIG SVENSSONS
BOKFÖRLAG

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

33

Uppteckningen rör

Gummeliten

Gummeliten var så liten att en gång, när hans mor "gjorde ost", så gick han krepit in i en av ostarna. "Var är du?" frågade hans moder. "Jag är i osten," svarade Gummeliten. Då skrek moderen sönder en ost. "Inte i den, inte i den," skrek Gummeliten. Då skrek moderen sönder en till. Men det var inte den heller. Så gick han på tills det var bara en kvar. Och i den var han förestad. Så gick han skrämt sönder allesammans osterna. En annan gång

As 700

hade han kommit i godret, och den som hon hade
ätit rygs honom. "Var är du?" frågade de. "Jag är i den
svarta kon," skrek hon. De slaktade de den
svarta kon. Men han var inte i den. "Jag är i den
bruna. Jag är i den bruna," skrek han då. Så
gick de slakta den bruna också, och där hittade
de honom, för de hade inte fler.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

34

ACC. NR.

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1162743

35

Uppteckningen rör Bondens barnsöl, Sankte Par, broder dustig och
Hobergsqubben.

A₂ 1165

Det var en bonde, som skulle göra barns-
öl. Han var mycket god vän med Hobergsqubben, så att
han alltid gick mycket gäst. När han gästade. När så
bonden skulle ha barnsöl, så tyckte han, att han
borde bjuda honom. Men han tänkte, att om han
kom, så att han väl cypp så mycket, de hade. Då
sade bondens dräng, att han skulle gå och bjuda
honom och nog säga så, att han inte kom dit.
Så gick drängen till Hobergsqubben. När han kom

fram frågade Hebergsgubben drängen, vilka som skulle komma på barsölet. "Ja, först var det bröder kustig, som skulle spela, och så var det Sankte Per, som skulle slå på trumma." "Ja, bröder kustig är det inte farligt med, men om trumslagaren kommer, så vågar jag inte komma dit. Ty för några år sedan, kastade han trumstickan och slog lårbenet av mig, och det har jag ont av i all min tid." Men eftersom de hade bjudit honom, så skulle han ge en hedertig faddergåva. Så tog han en näsk och örte i den först en skopa grungar och frågade, om han hade hört någon, som hade givit mer. Drängen svarade, att det hade han hört. Då örte gubben i en skopa till och gjorde samma fråga. Drängen sade ja denna gången också. Då örte han i en tredje skopa. Men då var det så mycket, att drängen orkade bära, och då sade han, att så mycket hade ingen givit.

ACC. NR. 2743LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

Hf

37

Uppteckningen rör *Jätten och drängen.*

Det var en gång en dräng, som kom till en jätte
eller en kullgubbe. Då skulle drängen hjälpa jätten med
att traska. Men jätten hade stora "järnpläglä" (= slagor av
järn), som pojken inte orkade lyfta. Då sade han till
jätten, att det var dåliga "pläglä" han hade, det var väl
inte något för pojken, som var så stark. I hans hem-
trakt hade de "pläglä" av bok, och sådana ville han
ha här också. Då skulle de gå och hugga en stor
bok. De högg ner den, och när de huggit den så skulle
bära hem den. "Du, som är så stark, kan väl ta i

A2 1031, 1052,
1088

rotändan, "sade jätten. "Nej, det är inte rotändan, utan
det är den här" sade pojken och tog jätt i toppen.
När så pojken såg, att jätten lyfte rotändan och böj-
de bära, hoppade han upp bland granarna och satte där
och åkte hem. Sedan skulle de hugga björkvidjan,
som de skulle ha till "pläjlarna". Men först skulle
de äta middag. De hade ärtor till middag. Då häng-
de pojken ^{en} säck inmanför västen och i den höllde han
en del av ärtorna. När de så hade ätit, skulle de äta
och hugga björkvidjorna. Men pojken ville bli av
med gubben. Då sade han, att han mädde förskräck-
ligt illa, och att han var tvungen att tappa ut
en del av ärtorna. Så tog han en kniv och stak
upp jätten, som han hade inmanför västen, så
ärtorna rann ut. "Jag också mår så förskräck-
ligt illa, så jag tror jag skall göra på samma
vis," sade jätten. Så tog han en kniv och stak
upp hela magen, så att han slog av det. Och

pojken blev förstås glad över, att han hade blivit
gi giän honom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

39

Smeden och djävulen.

Djävulen kom och skulle hämta smeden.
Men då sa smeden: "Jag har kött, att han kan göra
sig så liten, att han kan krypa in i en nät" "Ja,
det kan jag." Men när han var kommen in i näten,
så tog smeden den och lade den på stället och slog
till med släggan. Då var "Fäja" från honom; han
ville inte ha med honom att göra.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

H 2743

Aa 330 0

40

Bonden och djävulen.

En bonde och "Fäja" skulle släppa svinn på ållon. När de så hade släppt ut svinen började "Fäja" gåura sig öre åt han hade glömt, att märka sina svin. "Det gör ingenting," sa bonden för jag märkte alla mina och de, som inte är märkte, är naturligtvis dina. Mina har knapp på svansen. När de då skulle hämta dem, så hade allsmannen knapp på svansen, och Fäja gick inle åt enda.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

Aa 1036

41

Bleklinge

Rinke lid

Öppne 1801

1930

Myrd. Bennie Beery
Sönderby

Skärva.

Per. Johan Gumbor
född 1852 i Kyrkstall

Då de botade skärva, tog de en gammal
skjorta och lät barnet sova i den över natten. På mor-
gonen skulle fjälldrarna stiga upp ligandes och fastandes
och gräsa ner den under fjöstkassen. När skjortan
multnade gick sjukdomen bort.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

42

ACC. NR. 2743

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Bencie Bengtson

Härad: Lister Adress:

Socken: Ysane Berättat av Johan Gustafsson

Uppteckningsår: 1930 Född år 1858 i M. Schacht

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ja
2743

Uppteckningen rör Portbyfingen.

43

På det ställe hade de ett barn, som inte kunde växa och inte kunde gå. Det blev äldre och äldre, men lika litet var det. Vill slut sökte de "klaka". De sade "klaka", att de skulle ta en järänta och ligga på bordet. Sedan skulle de gå ut allesamma och låta barnet ligga i vaggan. Så gjorde de också. Men när alla hade gått ut, och det hade blivit alldeles lyst, kunde barnet gå. Det gick fram till järäntan och sade: ja, så är jag så gammal, att jag inte skogen här inte växa upp.

och nu är den nedhuggen också, men aldrig har jag sett
'sidana pölta' (sidana korvar) fött. Men det stod bonden
och höjde "Ja", sade då bonden, "om du är sägammal, så
skall jag nog ställa om att du snart kommer härifrån.
De hade eldat upp i bokengnen och skulle just kasta in
barnet där. Då kom "de" genom skorstenen med det riktiga
barnet och tog bortbyrjen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2749

44

Blotunge
Litter
Hane
nyss 1930

Idomsädelu.
(Kyrkhult)

nyssas / Bonnie Bayken
@ Blotunge

brud. Johan Gustafson
född 1858 i Jyllkhatt

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mo

2743

45

I samtliga östra sidans kom.

Na

2743

2° årgång

46

För var det dom som gick årgång
i farebol. Di skulle di gå runt tre kyr-
kor på julfesten. Sedan kunde de se vil-
ka som skulle dö i familjen under året.

Alfbrunn
Lester hd
Mare
1798

Upp. Benne Mårtens
B. 2. 2.
Juli 1858

Vackarsätningen.

(Kyrkohult)

Den sjätte april började vintern. Då började man
också räkna trettonde vecka. Vackarsätningen varade sedan, till
första vecka om slut.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

de

2743

47

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

Ma

48

91 Uppteckningen rör Måltidsordningen i Kyrkbyn.

Under skördetiden, då det var tungt arbete
hade de sex mål om dagen i min barndom:

"Mönsmad" (morgnmat) kl. 4 innan arbetet började.

"Frukast" på tre timmar efter.

"Larare" vid 9-tiden.

"Medda" vid 2-3-tiden.

"Meppan" vid 5-6-tiden.

"Köjllsmid", när dagens arbete var slut.

Efter slätten började den andra ordningen:

"Frukast" innan arbetet började.

"Larare" kl. 10.

"Medda" vid 2-3-liden.

"Köglsmal," när arbetet var slut.

När de höskade, brukade de sätta gam mat på bordet på kvällarna. Sedan gick höskkullarna åt, om de ville, när de steg upp vid stäliden för att börja höskningen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2743

49

M M
2743

50

2/ /
Arbörning.

(Kyrskantz)

För hade pigorna alltid de "håraland" av vä-
lande storlek. Piganer här skäktades och bröts tillsam-
mans med barnens. Dessutom avlönades de med strum-
por, hästar, särtar och andra kläder.

Drängarna hade också kläder till lön. Dessutom
pingo de ibland lite pengar.

Blekninge
Listans ant
Ysare en
1930

nytt. Pernie Bengtson, Solvången

Bor. Johan Gustafsson
f. 1858 i Kyrskult

Ägarehem.

(Kyrskult)

Förparna hade för vissa parmar stengård, som
de skulle lägga under året. Dessutom hade de
kägård, som de skulle hålla i ordning.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

(u m)

2743

51